

type Nar regnede, i alt Fald som Regel, fra Fordringens Stiftelse, eller, naar Skyldneren senere overfor Fordringshaveren har anerkendt eller af ham er bleven krævet for eller mindet om Fordringen, fra Anerkendelsen, Paatravet eller Paamindelsen. Reglerne herom ere byggede paa Bestemmelsen i D. L. 5—14—4, der vel direkte kun er givne for Gældsbreve, men hvis Anvendelse af Domstolene, gennem en analogisk Udvidelse af Artikkels Bud, er udstrakt til obligatoriske Fordringer i Almindelighed. Paa enkelte ejendommelige Arter af Fordringsrettigheder have Domstolene anset Reglerne om type Mars Forældelsen uanvendelige, saaledes navnlig paa Fordringer efter uopfyldte Statsforbivninger. Ved en Lov af 28de Januar 1871 ere disse Regler imidlertid med nogle Bømpelser gjorte anvendelige ogsaa paa Statsforbivninger.

Ved Siden heraf er der i Tidens Løb for en Del forskellige Klasser af Fordringer blevet fastsat særlige, navnlig kortere Forældelsesfrister. Af gældende Lovbestemmelser, der foreskrive saadanne Frister, kunne saaledes først fremhæves en Række Bestemmelser, der foreskrive korte Frister til Paatale af visse Fordringer, derimellem navnlig en Del forskellige Arter af Erstatningskrav; se saaledes Frd. 25de Marts 1791 § 17 og 30te Januar 1807 § 13 (Søgmaal imellem Jordrot og Bønde eller Husmand i Anledning af „For-nærmelse“ ved Høveri eller Pligtarbejde); Frd. om Tiendevæsenet 8de Januar 1810 § 22 (Søgmaal for Tiendevig); Frd. 8de Juli 1840 angaaende det under General-toldkammer- og Kommercekollegiet hørende Kasse- og Regnskabsvæsen § 9 (Efterkrav, hvor Toldafgift er beregnet med et for lidet Beløb); Thendelov 10de Maj 1854 § 64 (Erstatningskrav i Thendeforhold); Lov om Eftertryk m. m. af 29de Dec. 1857 § 22, Lov af 31te Marts 1864 om Eftergørelse af Kunstarbejder § 8 og Lov af 24de Marts 1865 om Eftergørelse af Fotografier § 3 (Erstatningskrav i Anledning af Indgreb i de Rettigheder, som beskyttes ved de nævnte tre Love); Lov 18de Juni 1870 om Livs-forsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871 § 17, 1ste Led (Fordring paa Forsikrings-beløb, hvis Udbetaling er nægtet af Anstalten); Konkurslov 25de Marts 1872 § 30 (Søg-smaal, hvorunder Retshandler paastaas af-kræftede i Henhold til Konkurslovens §§ 20—29); Lov (Nr. 53) 25de Marts 1872 om Mart- og Væfred § 2 (Krav paa Erstatning af Skade forvoldt ved Husdyr); Udpantnings-lov 29de Marts 1873 § 12 (Krav paa Er-statning i Anledning af ulovlig Udpantning); Fiskerilov 5te April 1888 § 61, jfr. § 59

(Erstatningskrav i Anledning af Indgreb i Fiskerirettigheder); Lov (Nr. 52) af 5te April 1888 § 4 (Krav paa Erstatning for uforstyldt Varetægtsfængsel); Søllov 1ste April 1892 §§ 16 og 60 (Nederst Krav paa bestyrende Medreder eller paa Skipperen, hvor Kravet involverer Indsigelse mod Regn-skab, som sidstnævnte har aflagt), § 264 (Fordring ifølge Søforsikringskontrakt) og § 283 (Fordringer, for hvilke Kreditor alene kan holde sig til de Genstande, hvori han har Søpanteret); Patentlov 13de April 1894 § 26 (Indgreb i Patentrettigheder). I Frd. 11te September 1839 §§ 2 og 14 hjemles ligeledes en Frist, inden hvilken henholdsvis en forbigaaet Arving eller en bortbleven Person maa ved Retten paatale sin Fordring paa dem, til hvem hans Arv eller Formue er bleven udlagt. Frd. 8de Juli 1840 angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabs-væsen i Almindelighed § 37 foreskriver en Frist, inden hvilken, udenfor Tilfælde af Svig, Efterkrav paa en offentlig Kassebe-tjent i Anledning af Fejl i et kvitteret Regnskab maa gøres gældende, og med Hensyn til hvilken det vistnok i alt Fald er tvivlsomt, om ikke Meningen er, at Kravet maa være indtalt inden Fristens Udløb.

I Bekke-loven af 7de Maj 1880 §§ 77 til 80, jfr. § 95, er for Bekkefordringer fastsat korte Forældelsesfrister, der, om de end ikke i streng Forstand ere Frister til Fordringens Paatale, dog, praktisk set, nærme sig hertil, for saa vidt som det Skridt, der maa være foretaget inden Fristens Ud-løb, bestaar i Forkyndelse af Stævning eller andet Skridt, som stilles lige hermed.

Flere Lovbestemmelser fastsatte en Frist, inden hvilken visse Fordringer under deres Fortabelse maa fremsættes eller anmeldes, men saaledes, at naar Kreditor en Gang har meldt sig med sit Krav inden Fristens Udløb, griber Bestemmelsen ikke længer ind, men kun den almindelige Forældelseslovgivning (medmindre der, som Tilfældet er efter en enkelt Lovbestemmelse*), jævnsides med Fristen til Kravs Fremsættelse eller Anmeldelse er sat en særlig Paatalefrist). I øvrigt falde under den her givne Beskrivelse Til-fælde af vidt forskellig Art, baade hvad For-dringerens Natur og Fristens Længde an-gaar. I Lov (Nr. 28) 21de Marts 1873 § 27 og Lov (Nr. 153) 30te November 1874 er fastsat en ganske kort Frist, inden hvilken den, der vil paastaa Erstatning af Kommu-nens Kasse for Skade forvoldt ved Brand-væsenets Slutningsforanstaltninger, maa

*) Lov (Nr. 53) 25de Marts 1872 § 2.